

कतङ्कर्मको यद्दः । एवं भुवाङ्गीयमानेन सूत्रेण शरकतं
त्रयसं भवति । क्रान्तिवृत्तपङ्क्त्यानादयतः पृष्ठतो वा
आयनकलाहल्योऽन्तरे तत् सूत्रं क्रान्तिवृत्ते लगति ।
अत आयनकला भुजः, अस्फुटः विक्षेपः कोटिः, शरा-
पक्रान्तिवृत्तयोरन्तरे यावत् सूत्रखण्डं स तत्र कर्णः ।
एतत् त्रयसं वलनत्रयसंभवम् । अतस्तैराशिकेन वलन-
कलानामानयनम् । यदि यदिकोऽद्या वलनकलाभुजो
लभ्यते तदा अस्फुटविक्षेपकोऽद्या किमिति फलमायन-
कला इति सर्वसुपपन्नम्” प्रमिताक्षरा ।

आयमन न० आ+यम-ल्युट् । १दैर्घ्ये णिच्-ल्युट् ।
२नियमने ३संयतकरणे दृढस्य संकुचितस्याकष्य ४दीर्घो-
करणे च । “यथा दृढस्य धनुष आयमनम्” का० उ० ।

आयन्नक्त पु० आयन्नव लोयते अत्र लो-आधारे वा० ड
ततः संज्ञायां कन् । उत्कण्ठायाम् हेम् ।

आयस त्रि० अयसो विकारः अण् स्त्रियां ङीप् । लौहमये ।
“शक्तिञ्चोभयतस्तीक्ष्णामायसं दण्डमेव वा” “पुमांसं दाह-
येत् पापं शयने तत्र आयसे” इति च मनुः । “स चकर्ष-
परस्मात् तत् अयस्कान्त इवायसम्” रघुः । “मूढबुद्धिमिवा-
त्मानं हैमीभूतमिवायसम्” कुमा० । २लौहमयकवचे च
३अङ्गरक्षिण्यां जालिकायां स्त्री । अयएव स्वार्थे अण् ।
४लौहे । ततः विकारे मयट् लोहमये त्रि० स्त्रियां ङीप् ।
आयसीय त्रि० अयसः सन्निकटदेशादि० कुशा० कण् ।
लौहसन्निकटदेशादौ ।

आयस्कार पु० अयस्कार एव स्वार्थे अण् । लौहकारे त्रिका०

आयस त्रि० आ+यस-क्त । १क्षिप्ते “आयस्तसिंहाक-
तिरुत्पपात” किरा० २क्लोषिते ३प्रतिष्ठते ४तीक्ष्णोक्तौ
५आयासयुक्ते च ।

आयस्थान न० ईत० । १लाभस्थाने, राक्षं २शुल्कग्रहण-
स्थानाकारस्थाने “ठज् ठगावायस्थानेभ्यः” पा० । ज्योति-
षोक्ते ३लग्नादेकादशस्थाने च ।

आयस्थूण त्रि० अयोमयी स्थूणा यस्य तस्यापत्यं शिवा०
अण् । अयस्थूणापत्ये स्त्रियां ङीप् । [त्वेत्यर्थे ।

आयस्य अव्य० आ+यस-ल्यप् । आयासं कृत्वा भृशं यति-
आयात त्रि० आ+या-क्त । आगते स्थानात् स्थाना-
न्तरं प्राप्ते । “यामोयातस्तथापि नायातः” सा० द० ।

“आयाता मधुवामिनी” उद्भटः । “आयाता ब्रह्मणः
शक्तिर्ब्रह्माणो सामिधीयते” देवीमा० ।

आयाति पु० आ+या+क्तिच् । “यातिर्ययातिः संयाति

रायातिः पश्चिमोमतः” हरि० ३० अ० “यातिर्ययातिः
संयातिरायातिः सयतिस्तथा । नक्षत्रोजनयासास षट्-
सुतान् प्रियवादिनः” इति च हरि० उक्ते १नक्षत्रसुतभेदे
आ+या-भावे क्तिन् । २आगमने स्थानान्तरगमने ।

आयान न० आ+या-ल्युट् । १ आगमने आयाति याव-
द्द्रव्यम् आ+या-ल्यु । २स्वभावे जटा० स्वभावस्य याव-
द्द्रव्ययायित्वात्तथात्वम् ।

आयाम पु० आ+यम-भावे घञ् । दीर्घपरिमाणभेदे “अणु-
महद्दृष्टदोर्घभेदात् परिमाणचातुर्विध्यमिति वैशेषि-
कादयः स्वीचक्रुः । अणुमहद्रूपं परिमाणद्वयमिति
साङ्ख्यैः ह्रस्वदीर्घयोर्महत्त्वएवान्तर्भावात् । तत्र अल्प-
संख्यकावयवत्वमणुत्वम् अधिकावयवजन्यत्वं महत्त्वम् तेषु च
अवयवप्रचयेषु ययोः पार्श्वयोरधिक्तं तत्र दीर्घत्व-
व्यवहारः यत्र च पार्श्वयोरल्पत्वं तत्र विस्तीर्णत्वं ह्रस्वत्वं
च व्यवहियते “अस्य लमनख ह्रस्वमदीर्घमिति” श्रुतौ च
अवान्तरभेदमात्रित्वेव परिमाणचातुर्विध्योक्तिर्दृष्ट्या अस्य
गुणमात्रवाचित्वम् न तु अणुमहदादिवत् गुणगुणभयवा-
चकत्वमपि इति भेदः । “आयामवङ्गिः करिणां घटाशतैः”
माघः “यवानूङ्गं बाहुकः पुरुषस्तावदायामः” आश्व० ४८०
“यस्य चायामः” पा० “शेतद्वद्वतरायामास्तिवामा यान्ति
साम्यतम्” रामा० । आ+यस+णिच्-अच् । २नियमने
प्राणायामः प्राणवायोर्नियमनम् “प्राणायामैस्त्रिभिः
पूतस्तत ओङ्कारमर्हति” “एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणा-
यामः परं तपः” मनुः । आयामोऽस्यस्य बला० वा
इति पक्षे मत्तम् । आयामी आयामवान् आयामयुक्ते
त्रि० स्त्रियां ङीप् । यामिशब्दस्याङा मर्यादायाम्
अव्ययीभावः । ३प्रहरपर्यन्ते अव्य० ।

आयास पु० आ+यस-घञ् । अतियत्ने “क्षेहमूलानि
दुःखानि देहजानि भयानि च । शोकहर्षौ तथावासः
सर्वं क्षेहात् प्रवर्तते” सा० व० २०० अ० “रत्यायास
मनस्तापक्षुत्पिपासादिसम्भवा” सा० द० ।

आयासक त्रि० आ+यस-ल्युल् । १आयासयुक्ते । णिच्-
ल्युल् । २आयाससम्पादके च ।

आयासिन् त्रि० आयसति आ+यस-णिनि । आयासयुक्ते
“कामं प्रिया न सुलभा मनस्तु तद्भावदर्शनायासि” शकु० ।

आयिन् त्रि० आयोलामोऽस्यस्य इति । १लाभयुक्ते मत्तम्
आयवानपत्य त्रि० इण-णिनि । २गन्तरि स्त्रियां ङीप् ।

आयु त्रि० “कन्दसीणः” उष्ण० इण-उण् । गमनशीले “ता अस्य